Нічне побачення

Море, все сіре, і чорна стяга берегів,
І жовтий півмісяць над нею — великий, низький,
І злякані хвильки, яким перервано сни:
В кучерях барви вогню стрибають вони,
Коли я причалюю човен в бухті малій,
І спіх його гасять в тугості мокрих пісків.

Рушити пляжем, що моря розточує пах,
Три поля пройти, і потім — фармерський дім;
Стукіт у шибу, шерехи бистрі, рука
Мигнула в імлі, блакитний приск сірника
І голос, що радість і страх заплелися в нім,
Тихіший, ніж зови взаємні в обох серцях!